

Grodno
Nr 4 (391),
16 lutego 2014

www.slowo.grodnensis.by

Słowo Życia

GAZETA DIECEZJI GRODZIŃSKIEJ

RADOŚĆ CAŁEJ DIECEZJI Święcenia biskupie ks. prał. Józefa Staniewskiego

1 lutego w katedrze grodzieńskiej odbyły się święcenia biskupie ks. prał. Józefa Staniewskiego, przeznaczonego biskupem pomocniczym Diecezji Grodzieńskiej. Głównym konsekratorem był Aleksander Kaszkiewicz, Ordynariusz Grodzieński, asystującymi zaś - Metropolita Mińsko-Mohylewski abp Tadeusz Kondrusiewicz oraz biskup piński Antoni Dziemianko. Święcenia odbyły się podczas Mszy św. w południe.

- Nominacja biskupa pomocniczego jest ważnym wydarzeniem dla całego Kościoła katolickiego, szczególnie zaś dla Kościoła Grodzieńszczyzny oraz całej Białorusi – powiedział ks. bp Aleksander Kaszkiewicz zwracając się do wszystkich obecnych. – Jest to znak tego, że Kościół staje się bardziej stały, że przed nim otwierają się nowe horyzonty oraz nowe zadania. Ordynariusz Grodzieński zachęcił wszystkich obecnych wspierać biskupa nominata modlitwą.

■ Ciąg dalszy na str. 4-5

Kalendarz wydarzeń

22 lutego święto Katedry św. Piotra Ap. Módlmy się za Ojca Św. i Kościół Powszechny;

5 marca Popielec. Rozpoczęcie okresu Wielkiego Postu. Wielkanoc w tym roku przypada na 20 kwietnia.

Zapraszamy!

Programy redakcji katolickiej:

„Głos Ewangelii”

Katolicki program na Pierwszym Narodowym Kanale Białoruskiego Radia.

W każdą niedzielę o godz. 8.00 zapraszamy do refleksji nad Ewangelią i dzielenia się słowem Bożym.

**Grodno 103,0 FM
Swisłocz 105,9 FM**

„Symbol Wiary”

Program katolicki na kanale telewizyjnym „Bielarus-2” o życiu religijnym Diecezji Grodzieńskiej. Kolejna audycja ukaże się 18 lutego we wtorek o godz. 18.05 przy współpracy Katolickiego Studium Telewizyjnego Diecezji Grodzieńskiej oraz telewizji państwowej.

SONDA

www.grodnensis.by

...twoim zdaniem

Kiedy ostatnio zamawiał/-a/ Pan/-i/ intencję mszalną?

- w ciągu ostatniego miesiąca
- w ciągu ostatniego półrocza
- rok temu
- kilka /lub więcej/ lat temu
- nigdy

zgłośnij

„Dobry Pasterz wybiera i powołuje tych, którym zleca tak zaszczytne i odpowiedzialne zadanie”

Ks. Jarosław Hrynaskiewicz

VI NIEDZIELA ZWYKŁA

Mt 5, 20-22a. 27-28.33-34a.37

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Słyszeliście, że powiedziano przodkom: Nie zabijaj; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż! A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa. Słyszeliście również, że powiedziano przodkom: Nie będziesz fałszywie przysięgał, lecz dotrzymasz Panu swej przysięgi. A Ja wam powiadam: Wcale nie przysięgajcie. Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi”.

EWANGELIA BEZ KOMPROMISÓW

O ileż doskonalszym stałby się świat, człowiek piękniejszym, gdybyśmy każdego dnia poważnie rozważyli z Ewangelii tych kilka wersów! Nauka Pana Jezusa nie znosiła prawa Starego Przymierza. Pan Jezus powiedział kiedyś, że nie przyszedł, aby je znieść, ale aby wypełnić. A jak wiemy, „wypełnieniem prawa jest miłość”. Ta bezkompromisowa, bezinteresowna, ogarniająca wszystkich bez wyjątku, wszechpotężna, bo sięgająca nie tylko krzyża, ale rozpraszająca ciemności grobu. Nauka z zachęty Jezusa jest oczywista: nie może być żadnych kompromisów ze złem! Apostoł Paweł powie później: „Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła”. Z grzechem nie ma żadnych układów: albo się go unika, albo się z nim walczy. Czy w świecie, w którym tak pożądana jest sztuka kompromisu, tolerancji, akceptacji wszelkiej odmienności jest jeszcze miejsce dla takiej nauki, a więc dla chrześcijan? Pomijając już wszystko inne: czy roztropne jest wchodzenie w układy z pokonanym adwersarzem? Jezus zagwarantował uczniom ostateczne zwycięstwo. Jaka szkoda, że tak rzadko o tym pamiętamy i tak często szukamy kompromisów z pokonanym złem...

VII NIEDZIELA ZWYKŁA

Mt 5, 38-48

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb! A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. Lecz jeśli cię kto uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi! Temu, kto chce prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstęp i płaszcz! Zmusza cię kto, żeby iść z nim tysiąc kroków, idź dwa tysiące! Daj temu, kto cię prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce pożyczyć od ciebie. Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladowają; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? I jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią? Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski”.

NAJTRUDNIEJSZA MIŁOŚĆ

Jak pogodzić ideę Bożego Miłosierdzia i Bożej sprawiedliwości? Za wymagania Ewangelii kryje się pewność wiary, że przy końcu czasów na sądzie spotkamy się z Bogiem sprawiedliwym, a jednocześnie miłosiernym. „Miłujcie nieprzyjaciół waszych” - zdumiała słuchaczy Jezusa i nas dziś - wprowadza w zakłopotanie. Jakże miłować wrogów? Jeszcze „nie nienawidzić”, może po ludzku byłoby do przyjęcia. Ale „miłujcie”? A jednak tak właśnie sprawy stoją! I nie mamy dużego wyboru. Jako uczniowie Chrystusa nie tylko mamy słuchać nauki Mistrza, starać się ją zrozumieć, ale przynajmniej próbować według niej układać swoje życie. Dodajmy – nie tylko naszą doczesność, lecz i wieczność. Pocięta nas, dodaje siłę i odwagi pewność, że nie pozostajemy z tym sami.

Białoruś potrzebuje modlitwy

Ktoś słusznie może powiedzieć, że każdy jej potrzebuje. Oczywiście, gdyż jedynie modlitwa pomaga człowiekowi odnaleźć prawdziwy obraz Boga. Rzeczywistość współczesna, niestety, ukierunkowuje człowieka na inną drogę, na której ten nie zawsze pamięta o swej istocie. Człowiek modlitwy to ktoś świadomy Boga i pragnący dla siebie i bliskich dobra i miłości. Taka osoba rozumie prawdziwy sens szczęścia i jest w stanie iść właściwą drogą życia, nawet wtedy, gdy wszyscy podążają w przeciwnym kierunku. W jakim kierunku idzie dzisiejsza Białoruś?

Nasz kraj, krocząc w przyszłość, powinien przede wszystkim pamiętać o swoich chrześcijańskich tradycjach. Ziemia ta zawsze była wypełniona modlitwą, nawet wtedy, gdy modlitwa była cicha i w ukryciu, gdy ludzie się modlili w zamkniętych świątyniach. Nasi praojcowie na kolanach przynieśli

nam dar modlitwy. Dzisiaj otrzymujemy sztafetę wiary, sztafetę modlitewnego nastroju naszych dziadków i pradziadków. Nie brakuje pozytywnych momentów dotyczących modlitewnego spotkania ludzi dzisiejszej epoki z Bogiem. Są też i trudności, tzn. pokusy, które odciągają młodego człowieka od Boga. Z Bożą pomocą zawsze można je przezwyciężyć.

Kiedyś usłyszałem od pewnej osoby, że modlitwy trzeba się nauczyć. Nie chodziło tutaj tylko o pamięcio- we podejście do pacierza, ale o to, że młody człowiek, tak jak uczy się matematyki, albo chemii w szkole, musi uczyć się również modlitwy. Można się z tym zgodzić, ale też należy dopowiedzieć, że zawsze, gdy chcemy słuchać Boga i żyć według Jego przykazań, jesteśmy w szkole modlitwy. Wtedy, gdy człowiek tak czyni, uczy się modlitwy, rozmowy z Bogiem. Białoruś kroczy w

takim kierunku, w którym kroczą ludzie, którzy mają wybór: żyć według przykazań, pamiętać o chrześcijańskich tradycjach, albo „stwarzać” to, co nie ma sensu i przyszłości.

Ważne jest też przypomnienie, iż modlitwa jest dla człowieka darem i zaszczytem. To Pan Bóg uzdalnia nas do spotkania z Nim, które nazywamy modlitwą. Jezus Chrystus proponuje człowiekowi spotkanie się i przyjaźń z Sobą, a człowiek jedynie przyjmuje Boże zaproszenie. Zatem nie muszę, ale chcę, bo On mnie kocha, na mnie liczy, nie chce Go zawieść, On na mnie czeka i sam mnie do spotkania z Sobą uzdolnił.

Chrystus zaprasza dzisiaj także Białoruś, aby była krajem chrześcijańskim, aby wszyscy mieszkańcy pamiętali o Krzyżu, który na zawsze jest wkopany w ziemię jezior i lasu, w ziemię, gdzie mieszkają ludzie otwarci, zasługujący

na szczęście.

Bieżący rok w Kościele na Białorusi ogłoszono Rokiem Modlitwy. Nasz kraj może stać się jej ambasadorem. Najlepszy przykład zawsze jest z własnego podwórka. W Grodnie w nowej dzielnicy, gdzie w każdą niedzielę modłę się z wierzchnymi, a są to ludzie zarówno starsi, jak i młodszy, dzieci i młodzież, odprawiam Mszę św. na zewnątrz, gdyż nie mamy nawet kaplicy. Na podwórku mamy taką pogodę, jaką mamy, i pewnego razu mówię do nich: „Jest bardzo zimno: wieje wiatr i pada śnieg, a wy przychodziecie na modlitwę. Jak to jest?”. Jedna osoba podeszła do mnie po mszy i powiedziała, że jest to nasza wspólna modlitwa, która jest bardzo ważna w życiu wszystkich tu przychodzących ludzi. I wtedy sobie w kolejny raz uświadomi-

łem, że nikt ani nic nie jest w stanie zabrać tego daru z serca człowieka. Nasz piękny kraj staje się wielkim Kościołem modlitwy. Chce się życzyć każdemu, aby ta sztafeta wiary i modlitwy była przekazana dalej i niech każdy z nas ze swojej strony doloży wielu starań według własnych możliwości, aby to wielkie wołanie „Boże, miej zawsze w swojej opiece Białoruś” zawsze była na ustach mieszkańców naszego kraju.

Pisząc na ten temat, pamiętałem słowa Papieża Franciszka: „Bez modlitwy gubimy się w życiu”. Bez modlitwy Białoruś i każdy człowiek może się zagubić, a nikt z nas tego nie chce. Więc módlmy się nieustannie, jak powiedział Papież, „Aby z Nim (Bogiem) walczyć ze złem”.

Według archiwum
Diecezji Grodzieńskiej

REPLA

W XVII w. Repla należała do znanego rodu Scypionów, potem – Wołłowiczów, w XVIII w. stała się własnością rodu Massalskich, potem – Głozierów.

Pierwszą świątynię założono tu w 1632 r. przez podkomorzego grodzieńskiego Scypiona. Nowy drewniany kościół pod wezwaniem św. Anny, matki Najświętszej Maryi Panny, pobrał w 1730 r. książę Michał Massalski, kasztelan wileński oraz hetman polny WKŁ. W świątyni stały trzy ołtarze: główny – św. Anny, lewy boczny dwupoziomowy ołtarz z obrazem Najświętszej Maryi Panny w srebrnej szacie pośrodku oraz z ikoną Matki Bożej Częstochowskiej w drugim poziomie; prawy boczny – św. Antoniego z Padwy z obrazem św. Michała Archanioła u góry. Oprócz tego w 1783 r. generał Ksawery Massalski wzniósł tu jeszcze kaplicę.

W 1850 r. starożytna świątynia została odnowiona: był to prostokątny w podstawie drewniany kościół o dwóch wieżach 29 na 17 łokci (ok. 18,5 na 11 m), wewnątrz którego znajdowało się pięć ołtarzy.

Pod koniec XIX w. zauważono, że świątynia już nie może zmieścić wszystkich swych wiernych. Architekt Płotnikow w 1900 r. stworzył projekt neogotyckiej świątyni z cegły o dwóch wieżach, ale ten nie zadowolili parafian, ponieważ kościół uznano za zbyt mały (oryginał początkowego projektu zachowany do dziś w archiwum parafii). Dojlił zmienił szkice, powiększył wymiary kościoła i w 1902 r. rozpoczęto budowę nowej świątyni. 15 września został uroczystie założony i poświęcony kamień węgielny.

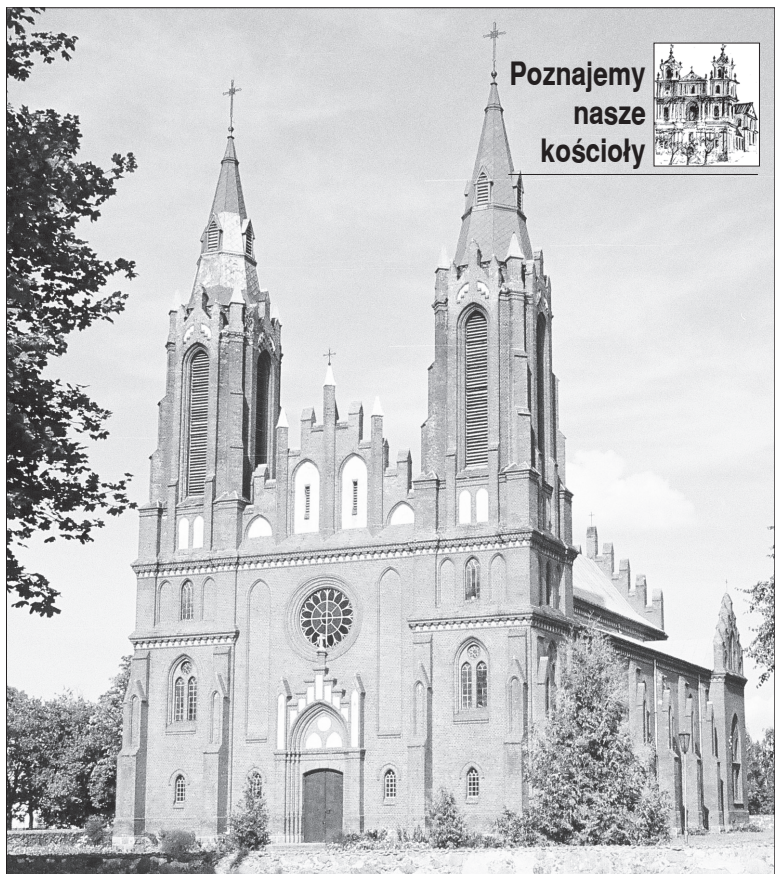
Budowa kościoła była prowadzona dzięki składkom parafian oraz staraniom ks. Władysława Ławrynowicza. W 1908 r. nowy murowany kościół był już ukończony. Ołtarz w

starym kościele był skierowany na południe, nową zaś świątynię pobrał przed wschodnią fasadą starego z ołtarzem orientowanym na wschód. Świątynia została konsekrowana pod wezwaniem Najświętszego Imienia Maryi. Podczas I wojny światowej została uszkodzona, w czasie międzywojennym została odnowiona.

Kościół Najświętszego Imienia Maryi w Repli to świątynia o dwóch wieżach i trzech nawach, wzorowana na bazylice, prostokątna w podstawie, z dwoma zakrystiami oddzielonymi transeptem przy prostokątnym prezbiterium. Końce fasad zostały oznaczone wysokimi neogotyckimi wieloząbkowymi tarczami. Główną fasadę zdobią dwie czworoboczne czterokondygnacyjne wieże-dzwonnice pod strumyemi wielobocznymi szpicami. Ściany wzmocnione piętrowymi podporami, całość jest pokryta systemem dachów blaszanych.

Wnętrze kościoła, podzielone czterema parami filar na trzy nawy i pokryte systemem krzyżowych sklepień na spiczastych łukach podpełnych, upiększają trzy ołtarze.

Ołtarz główny stworzono w latach 1900., w jego centrum znajduje się duży rzeźbiony Krucyfiks, po lewej stronie znajduje się obraz św. Faustyny, po prawej – Jezusa Miłosiernego. Nawy boczne rzeźbione i neogotyckie, stworzono na początku XX w.: w lewym ołtarzu znajduje się obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy z obrazem św. Józefa u góry, a w prawym – obraz św. Antoniego (jego monogram zamieszczono w górnej części niszy ołtarza), na górze – obraz Jezusa dźwigającego krzyż. Zainteresowanie wywołują również rzeźbione w stylu neogotyckim ambona i konfesjonały. Podłogę wyłożono ceramicznymi kaflami. Nad narteksem zrobiono chór organowy,

Zewnętrzny wygląd świątyni

na którym dotychczas znajdują się barokowe organy.

Ogrodzenie terenu przykościelnego zostało wykonane z kamienia, główne wejście upiększa trzyczęściowa brama z czerwonej cegły. Na południowej linii ogrodzenia wmurowano dwupokojową neogotycką kaplicę czaszek z czerwonej cegły i kamienia.

Do parafii replańskiej (zawsze wchodziła do dekanatu wołkowskiego oprócz lat międzywojennych, gdy należała do dziekanatu Łunno) należała kaplica w Ciereskach oraz murowana świątynia na miejscowym parafialnym cmentarzu, jak również do 1864 r. filialny kościół w Werekach (od 1921 r. samodzielna parafia). Przy kościele działały szkoła parafialna oraz szpital. W 1939 r. liczba wiernych przekraczała 4200 osób.

Kaplica na cmentarzu była grobowcem rodu Głozierów-Za-

lutyńskich, którzy mieli siedzibę w sąsiedniej wiosce Duchowlany. W XIX w. została pobrałowana neogotycka rotunda z kamienia, okrągła w podstawie, uwieńczona półsferycznym sklepieniem, z kryptą u dołu. Na początku XX w. do ściany ołtarza kaplicy z czerwonej cegły dobudowano zakryte zejście do krypty, boczne ściany którego również miały nisze dla trumien. Kaplicę ogrodzono kamienno-ceglanym ogrodzeniem.

W latach władzy sowieckiej kaplica została zrabowana i zostawiona w stanie ruin, jej odbudowanie rozpoczęło dopiero w latach 90. ub.w. Dotychczas przeprowadzono tylko prace konserwacyjne – nad rotundą odnowiono betonowy szpic z lat 30. ub.w., zamieniono dach i wstawiono okna.

Status pomnika architektury świątynia otrzymała dopiero w latach 90. XX wieku.

Poznajemy
nasze
kościóły

Ojciec Jan Góra OP będąc jednym z organizatorów spotkań młodzieży „Lednica 2000” zwraca się do Białorusinów z zaproszeniem do wspólnej modlitwy na Polach Lednickich 7 czerwca br.

Zwrot o. Jana Góry do Białorusinów

Szanowni przyjaciele z Białorusi!

Spotkania młodzieży „Lednica 2000” trwają 18 lat. Są one niezależne i stałe, są stałym elementem duszpasterstwa polskiego, wychowały setki tysięcy młodzieży. Z niesłabnącym entuzjazmem nadal wybieramy Jezusa i odkrywamy kolejne aspekty Jego Miłości.

Zapraszamy Was na Pola Lednickie z pierścieniem zaręczynowym z Jezusem. Jezus nadal chodzi po wodach Jeziora Lednickiego, a my patrzymy Mu w oczy, idąc obok Niego tym jeziorem. Ludzie wybierający Chrystusa – to zupełnie inni ludzie. Ich celem jest Dom Ojca, a nawet cała wieczność. Ludzie Lednicy są pozbawieni strachu i

mają głęboką świadomość przynależności do Chrystusa. Przynajmniej raz w roku powinniśmy się spotykać. Czekam na Was 7 czerwca na Polach Lednickich.

Tego roku czeka na nas niebywałe wydarzenie. Spotkanie młodych stanie się ogólnym konfesjonalem polskiej młodzieży. Nabożeństwo pokutne połączone z rachunkiem sumienia oraz spowiedzią o godz. 14.00 poprowadzi ceremoniarz papieski i odpowiedzialny ds. jałmużny ks. abp Konrad Krajewski.

Serdecznie czekamy na Was 7 czerwca!!!

Słowo dla Życia

Papież Franciszek

My, wszyscy ochrzczeni, jesteście uczniami i misjonarzami oraz zostali-

śmy powołani, aby stawiać się w świecie żywą Ewangelią: przez święte życie nadamy „smak” różnym środowiskom i uchronimy je od zepsucia, jak czyni to sól, oraz zaniesiemy światło Chrystusa świadectwem prawdziwej miłości. Ale jeśli chrześcijanie tracą smak i gasną, to ich obecność traci swoją skuteczność. Jest to nasze posłannictwo. I jest ono piękne!

Alle piękne jest także strzeżenie światła, które otrzymaliśmy od Jezusa, zachowywanie i strzeżenie go. Chrześcijanin winien być osobą oświeconą, która nie się światło, która zawsze daje światło! Światło, które nie pochodzi od niego, ale jest darem Boga, darem Jezusa. I my niesiemy to światło. Jeśli chrześcijanin gasi to światło, jego życie nie ma sensu: jest chrześcijaninem jedynie z nazwy, który nie niesie światła, jest to życie bez sensu. Ale chciałbym teraz was zapytać: jak wy chcecie żyć? Jak lampa zapalona czy jak lampa zgazona? [...]

To właśnie Bóg daje to światło, a my przekazujemy je innym. Lampa zapalona! Oto jest powołanie chrześcijańskie!

Aniol Pański z Ojcem Świętym Franciszkiem, 09.02.2014

Abp Claudio Gugerotti

W centrum wszystkiego jest miłość Boża – punkt odniesienia do każdej innej miłości. Bez tej Bożej miłości wszystko pozostałe traci sens. Boga nazywamy Ojcem, ale w jaki sposób moglibyśmy to zrozumieć, gdybyśmy nie mieli własnych ojców i matek? Maryję nazywamy Matką i naszą Opiekunką, ale jakbyśmy mogli to pojąć, gdybyśmy w swej rodzinie nie mieli mamy?

Chciałbym, żebyście mówili o miłości, myśleli w ten sposób, jak czują ją wasze dzieci. Miłość do Boga, który nie zna granic, obowiązково przychodzi przez tę miłość, którą poznajemy w rodzinie. Tym nie mniej często do dzieci mamy stosunek jak do własności, którą można kupić w sklepie. Boga nie potrafimy zobaczyć, Jego miłość poznać można jedynie dzięki innemu człowiekowi, dlatego jestem Wam bardzo wdzięczny za Waszą podróż w tym ruchu, będącą szkołą miłości, którą staracie się żyć na co dzień.

Fragment homilii podczas Mszy św. z okazji 10-lecia ruchu „Spotkania Małżeńskie” na Białorusi

KATECHEZA ZE SŁOWEM

CHRZEST

Dk. Dymitr Lewczyk

Czy Kościół wymyślił chrzest?

Dzisiaj coraz częściej można spotkać się z twierdzeniem, że chrzest został wymyślony przez Kościół, jakoby rytuał, który miał pokazać przynależność człowieka do tej instytucji, albo nawet, że chrzest został „zapożyczony” przez chrześcijaństwo z innej religii. Jest faktem, że w wielu religiach pogańskich istniały rytuały obmycia religijnego zbliżone w swym kształcie do sakramentu chrztu. Tak na przykład w religiach starożytnego Babilonu, Egiptu, Grecji czy Indii istniał obrzęd obmycia rytualnego, jako symbol oczyszczenia moralnego. Do dnia dzisiejszego w judaizmie jest praktykowane obmycie z nieczystości rytualnej. Chrzest w chrześcijaństwie radykalnie różni się od tego typu rytuałów, i w żadnym wypadku nie może być rozpatrywany, jako wywodzący się z nich. Jako chrześcijanie wierzymy, że chrzest został ustanowiony z inicjatywy samego Chrystusa - nie tylko ze względu na wewnętrzną potrzebę człowieka oczyszczenia duchowego, ale jako sakrament całkowitego odrodzenia do nowego życia dziecka Bożego. Według deklaracji Światowej Rady Kościołów z 1982 r., w czasie chrztu osoba ochrzczona uzyskuje nową tożsamość, jako syn lub córka Boga. Chrzest jednocześnie ochrzczanego z Chrystusem, chrześcijan między sobą. W Nowym Testamencie ustanowienie sakramentu Chrztu przez Chrystusa dopatrujemy się trzykrotnie: po raz pierwszy w przepowiadaniu przez Jana Chrzciciela, że Chrystus przyniesie nowy chrzest „Duchem Świętym i ogniem”, po raz drugi, gdy w rozmowie z Nikodemem Chrystus mówi o konieczności odrodzenia przez obrzęd chrztu, i po raz trzeci - w dzień swego wniebowstąpienia Chrystus wysłał swoich uczniów z nakazem, aby udzielali chrztu wszystkim narodom.

Czy koniecznie człowiek ma być ochrzczony?

Przed tym, jak odpowia-

Ceremonia chrztu to wielkie wydarzenie w życiu każdej rodziny

dać na to pytanie, zastanówmy się, jakie są skutki Chrztu św. Po pierwsze chrzest odpuszcza wszystkie grzechy, grzech pierworodny i wszystkie grzechy osobiste, a także wszelkie kary za grzech. W tych, którzy zostali odrodzeni, nie pozostaje nic, co mogłoby przeszkodzić im w wejściu do Królestwa Bożego. Chrzest nie tylko oczyszcza ze wszystkich grzechów, lecz także czyni nas „nowym stworzeniem”, przybranym synem Bożym. Najświętsza Trójca daje ochrzczonemu łaskę uświęcającą, łaskę usprawiedliwienia, która uzdalnia go do wiary w Boga, do pokładania w Nim nadziei i miłowania Go. Przez chrzest człowiek otrzymuje zdolność życia i działania pod natchnieniem Ducha Świętego. Przez chrzest jesteśmy włączeni w Kościół. Chrzest opieczętowany chrześcijanina niezatartym duchowym znamieniem (charakterem) jego przynależności do Chrystusa i Kościoła. Chrzest nie zapewnia człowiekowi zbawienia, ale jest koniecznym dla niego, należy pamiętać, że jest sakramentem wiary, dlatego, jak wydaje się, te argumenty mogą być przekonujące o konieczności chrztu dla człowieka wierzącego lub poszukującego Boga. Nie ma nic dziwnego w tym, że często ludzie niewierzący mówią, że chrzest jest zbęd-

ny. Szczególnie ostro stoi pytanie w sprawie chrztu niemowląt. Istnieje pogląd, że człowiek musi dorosnąć i sam zdecydować, czy ma przyjmować chrzest, czy nie. Praktyka chrztu dzieci od niepamiętnych czasów należy do tradycji Kościoła. Od początku przepowiadania apostolskiego, gdy całe „domy” przyjmowały chrzest, chrzczono także dzieci. To, że Kościół chrzci dzieci, jest wyrazem troski o to, żeby człowiek już od lat niemowlęcych w pełni mógł dostąpić łask, które Bóg udziela w sakramencie Chrztu.

Chrzestni

Kodeks Prawa Kanonicznego wyraźnie określa warunki, jakie powinni spełniać chrzestni. Winni oni ukończyć 16 lat, chyba, że biskup diecezjalny określił inny wiek. Chrzestni winni być osobami bierzmowanymi, które przyjęły sakrament Eucharystii i „prowadzą życie zgodne z wiarą”. Na rodziców chrzestnych spoczywa bardzo poważny obowiązek, a mianowicie pielęgnowanie tego wielkiego skarbu, który dziecko otrzymuje w czasie chrztu. Chrzestni mają pomagać rodzicom w wypełnianiu ich obowiązków wychowania dziecka w wierze. Często problem polega na tym, że rodzice nie zbyt poważnie zastanawiają się przy wyborze rodziców chrzestnych, chcąc po pro-

stu jakby uszanować przez to kogoś ze swoich znajomych, nie biorąc pod uwagę realnego wpływu i możliwości kontaktu tego człowieka z dzieckiem. Jeśli chrzestni nie są w stanie pomagać dziecku wzrastać w wierze, należy zastanowić się nad sensem zapraszania ich do takiej odpowiedzialności.

Wybór rodziców chrzestnych często stanowi poważny problem dla wiernych, którzy mają zamiar ochrzcić dziecko. Rozstrzygnąć to pytanie nam pomoże ksiądz Michał Łastowski.

Wywiad z ks. Michałem

Księżu Michale, jednym z najbardziej rozpowszechnionych pytań odnośnie osoby rodziców chrzestnych jest to, czy mogą tę funkcję w Kościele katolickim spełniać wierni prawosławni?

-Do Soboru Watykańskiego II odpowiedź Kościoła była negatywna, natomiast Sobór Watykański II w duchu braterstwa pozwala, aby wierni prawosławni mogli spełniać funkcje rodziców chrzestnych w Kościele katolickim, oczywiście pamiętając, że jeden z rodziców chrzestnych powinien należeć do Kościoła katolickiego.

Czy może osoba żyjąca w związku niesakramentalnych

być zaproszona na bycie rodzicem chrzestnym?

-Funkcja rodziców chrzestnych jest bardzo odpowiedzialna, dlatego nie może jej spełniać człowiek żyjący wbrew moralności chrześcijańskiej.

Czy rodzice chrzestni mogą później spełniać rolę świadków bierzmowania?

Tak, jak najbardziej, szczególnie przykład takiej praktyki widoczny jest w Kościołach wschodnich, w których sakrament Bierzmowania udziela się wraz z sakramentem Chrztu.

- Wśród ludzi istnieje pogląd, że nie można zaprosić na rodziców chrzestnych małżeństwo, kobietę brzemienną, że nie wolno wybierać rodziców chrzestnych przed narodzeniem dziecka, albo nawet tak rozpowszechnione twierdzenie, że nie wolno - jak to się mówi „ochrzcić” innemu dziecku, kiedy to dwie rodziny zapraszają się nawzajem być rodzicami chrzestnymi dla swoich dzieci. Jak Ksiądz mógłby to skomentować?

W Kościołach wschodnich jest pojęcie pokrewieństwa duchowego, kiedy nie wolno zapraszać na rodziców chrzestnych rodziców swego chrześniaka, nie ma czegoś podobnego w Kościele rzymskokatolickim. Natomiast, co dotyczy innych pytań - są to tylko zabobony, na które człowiek wierzący nie powinien zwracać uwagi.

Podsumowanie

Sakrament Chrztu świętego jest podstawowym sakramentem, który włącza nas w paschalne misterium Pana. Dzięki łasce chrztu nosimy w sobie zasiew nowego życia, czyli światło Zmartwychwstałego Chrystusa. Światło to jest najpiękniejszym i najwspanialszym darem Boga. Chrzest nazywamy darem, łaską, szatą niezniszczalności, obmyciem odradzającym, pieczęcią. Darem - ponieważ jest udzielany tym, którzy nic nie mogą dać w zamian, łaską - ponieważ jest dawany nawet tym, którzy zawinili, oświeceniem - ponieważ jaśnieje światłem Chrystusa, szatą - ponieważ zakrywa naszą nagość duchową, obmyciem - ponieważ oczyszcza z grzechu, pieczęcią - ponieważ jest znakiem przynależności do Boga.

◆ W Pakistanie została porwana i zmuszona do przyjęcia Islamu 16 letnia chrześcijanka Samaria Nadim Masih. Dziewczynę uprowadzono w drodze do szkoły. Rodzina porwanej zwróciła się do policji. Jednak policja nie podjęła żadnego działania, gdyż inicjatorem uprowadzenia jest bogata osoba. Policja odmówiła okazania pomocy rodzinie dziewczyny, nawet mimo tego, że fakt jest oficjalnie potwierdzony. Podaje się, że takie zjawiska w tym kraju stają się coraz częstsze.

◆ Czteroletnia dziewczynka z Kanady Jessica Saba zwróciła się do króla Belgii, aby nie podpisywał ustawy pozwalającej na eutanazję dzieci. Jessica urodziła się z wadą serca i gdyby taka ustawa była w jej kraju, mogłaby zostać uśmiercona. Do apelu dołączyli także rodzice dziewczynki. Jest to związane także z faktem, że władze prowincji Quebec rozważają wprowadzenie takiej ustawy.

◆ Dramatyczny apel zabrzmiął w rzymskiej siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, gdzie powiedziano, że potrzeba 2 mld dolarów, by uratować głodujących mieszkańców Sahelu (regionu w Afryce). Życie 2,5 mln ludzi jest zagrożone i grozi im śmierć głodowa. Uczestnicy spotkania wskazali na potrzebę sojuszu solidarności pomiędzy ONZ, Unią Europejską i organizacjami pozarządowymi.

◆ W Hiszpanii, w mieście Mejerada del Campo, które znajduje się w 20 km od Madrytu, Justo Gallego Martinez w ciągu 53 lat sam buduje katedrę. Jak powiada budowniczy, świątynia jest budowana na cześć Matki Bożej de Pilar, sanktuarium której znajduje się w Saragossie. Swoją pracę Justo Gallego tłumaczy jako akt wiary. Jest to wyraz jego wdzięczności za uzdrowienie z gruźlicy, na którą zachorował, kiedy był mnichem w klasztorze cystersów i który musiał opuścić z powodu choroby.

◆ W Iraku naukowcy znaleźli instrukcję, według której, wnosząc z badań, Noe mógł wybudować swój statek. Ta instrukcja jest zrobiona z gliny i jak podają naukowcy znajduje się tam przepis na budowę oraz gatunki zwierząt, które mają być umieszczone na tym statku. Obecnie tablica znajduje się w brytyjskim muzeum. Według naukowców, jest to jeden z najważniejszych wynalazków.

Katolik.ru; wiara.pl; credo-ua.org; gosc.pl

Przygotował
ks. Jan Romanowski

RADOŚĆ CAŁEJ DIECEZJI Święcenia biskupie ks. prał. Józefa Staniewskiego

Ks. bp Aleksander wkłada ręce na głowę nowego biskupa

■ Ciąg dalszy ze str. 1

Ceremonia święceń rozpoczęła się po przeczytaniu Ewangelii, gdy przedstawiciel prezbiterium Diecezji Grodzieńskiej ks. Stanisław Łoban zwrócił się do konsekratego z prośbą o udzielenie ks. Józefowi Staniewskiemu święceń biskupich.

Nuncjusz Apostolski na Białorusi abp Claudio Gugerotti odczytał bullę nominacyjną Ojca Świętego Franciszka: „Wielebny brat Aleksander Kaszkiewicz, godnie kierujący grodzieńskim Kościołem obrządku łacińskiego, z powodu wielu przedsięwzięć oraz projektów działalności duszpasterskiej chciał mieć biskupa pomocniczego w urzędowaniu posługi nauczania, oświecenia oraz kierowania. Dlatego my, postawieni na Katedrze Świętego Piotra, uważamy, że prośba tego kierującego powinna zostać wysłuchana, - powiedziano w bulli. – Również i Ty, drogi synu i kapłanie wspomnianej diecezji, który w sposób oddany służyłeś sprawie powołań, demonstrując potrzebne mądrość i dar serca oraz bycie świadomym tego, co się dzieje w miejscowym Kościele, całkowicie odpowiadaj wypełnieniu tej misji. W ten oto sposób, dzięki Naszej Najświętszej Władzy przeznaczamy Ciebie biskupem pomocniczym Diecezji Grodzieńskiej obrządku łacińskiego, ogłaszamy też biskupem tytularnym tabajcarejskim ze wszystkimi biskupimi upoważnieniami i obowiązkami, a także różnymi oznakami zgodnie z istniejącym prawem”.

Po przeczytaniu owego dokumentu, potwierdzające-

go przeznaczenie, wszyscy zebrani odpowiedzieli „Bogu niech będą dzięki!”.

W homilii Jego Ekscelencja Aleksander Kaszkiewicz podkreślił między innymi znaczenie owego historycznego wydarzenia dla miasta Grodna, dla Diecezji Grodzieńskiej oraz dla całego Kościoła katolickiego Białorusi. - Nowo wyświęcony biskup dołączy do grona następców apostołów, którzy – umocnieni przez Ducha Świętego i oświeceni Jego światłem – są głosicielami Dobrej Nowiny, pasterzami ludu wiernego, świadkami Zmartwychwstałego Pana.

Mówiąc o przeznaczeniu przez Papieża Franciszka nowego biskupa dla Kościoła na Grodzieńszczyźnie, ks. bp Aleksander zaznaczył: „Ojciec Święty, mianując biskupa Józefa, syna ziemi grodzieńskiej, pragnie dać naszemu Kościołowi lokalnemu dobrego pasterza, który zna swoją owczarnię, jej troski i potrzeby, wie, czym ona żyje, czego pragnie i oczekuje”.

Skupiając się na znaczeniu posługi biskupiej, pasterz powiedział: „Posługa biskupa, w świetle wiary to coś więcej, niż tylko urząd. Ma ona wymiar głęboko sakramentalny, gdyż w biskupie otoczonym swymi kapłanami jest wśród nas obecny sam nasz Pan, Jezus Chrystus, który żyje i działa w swoim Kościele. Posługa biskupa jest udziałem w misji pasterskiej Jezusa Chrystusa, jest sprawowana w Jego imieniu, jaśnieje Jego blaskiem i jest kształtowana według Jego wzoru. Dlatego wierzymy, że sam Chrystus jako Dobry Pasterz wybiera i powołuje tych, którym zleca tak

Biskup Staniewski udziela wiernym błogosławieństwa

zaszczytne i odpowiedzialne zadanie”.

Hierarcha zwrócił uwagę na szczegóły głoszenia Ewangelii przez biskupa: „Słowo, które przekazuje, nie jest już słowem osoby prywatnej, lecz jest słowem pasterza, który umacnia braci w wierze i prowadzi ich za sobą do Chrystusa”. Podkreślił konieczność i istotę osobistego świadectwa miłości do Zbawiciela, przypominając, iż jako motto swego pasterskiego posługiwania biskup Józef obrał tytuł apostoelskiej adhortacji „Ewangelii Gaudium”, ks. biskup Kaszkiewicz zaznaczył: „Świat dzisiejszy, tak bardzo skażony grzechem, rozpacz, zniechęcą, egoizmem i nienawiścią, potrzebuje radości Ewangelii, głoszonej z zapałem i entuzjazmem, potrzebuje orędzia o zbawczej miłości Boga, ogarniającej każdego człowieka, niezależnie od jego ułomności i upadków”.

W homilii ks. bp Aleksan-

der przypomniał słowa Papieża Franciszka: „Pierwszą motywacją do ewangelizacji – pisze Ojciec Święty – jest miłość Jezusa, jaką przyjęliśmy, doświadczenie bycia zbawionym przez Niego, skłaniające nas, by Go jeszcze bardziej kochać. [...] Cóż to za miłość, która nie odczuwa potrzeby mówienia o ukochanej istocie, ukazywania jej, starania się, by inni ją poznali?” (EG, 264).

- Dzisiaj Chrystus powie Ci trudne i odpowiedzialne zadanie głoszenia Jego Ewangelii i pyta Cię, jak niegdyś trzykrotnie zapytał Piotra: „Czy kochasz Mnie?” (por. J 21, 15-17) – zwrócił się do biskupa nominata pasterz diecezji. - Niejeden raz, na różnych etapach życia, dawałeś Mu odpowiedź: jako chrześcijanin, jako kapłan, jako rektor naszego Seminarium Duchownego. Twoją odpowiedzią była gorliwa służba, wierna i ofiarne pełnienie

obowiązków, w duchu wiary, miłości i odpowiedzialności za Kościół. Od dziś będziesz służył naszej diecezji jako jej biskup pomocniczy, jako przewodnik Ludu Bożego po drogach wiary, jako sługa jedności naszej wspólnoty diecezjalnej.

Następnie ks. bp Kaszkiewicz przypomniał bogatą pod względem duchowym, kulturalnym oraz religijnym spuścizną Grodzieńszczyzny, nawołując: „Mamy obowiązek dbać o to dziedzictwo, przyczyniać się do jego zachowania i pomnożenia, by móc przekazać przyszłym pokoleniom, które po nas przyjdą”.

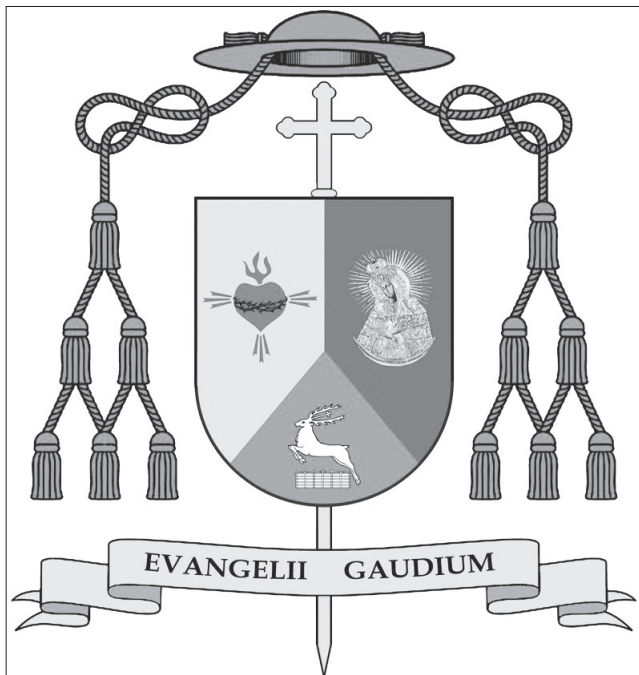
„Jako pasterz, z ludu wzięty i dla ludu ustanowiony, jesteś posłany do naszego ludu, który pragnie doświadczyć – dzięki twojej posłudze – radości Ewangelii i mocy sakramentalnej łaski”.

Ordynariusz Grodzieński powtórzył słowa Franciszka z Ewangelii Gaudium: „Biskup powinien zawsze sprzyjać komunii misyjnej w swoim Kościele diecezjalnym, dążąc do ideału pierwszych wspólnot chrześcijańskich, w których wierzących ożywiały jedno serce i jeden duch [...]. Dlatego niekiedy stanie z przodu, aby wskazać drogę i podtrzymać nadzieję ludu, innym razem zaś stanie pośród wszystkich ze swoim miłosierdziem, a w pewnych okolicznościach powinien iść za ludem, by pomóc tym, którzy zostali z tyłu, ponieważ jest pasterzem swojej owczarni...” (EG, 31).

Pod koniec homilii hierarcha udzielił rady biskupowi nominatowi: - I jeżeli z drżeniem serca uświadamiasz sobie ogrom zadań i ciężar odpowiedzialności, jaka na ciebie spadnie, niech pocieszeniem będą słowa, które święty Paweł Apostoł usłyszał od uwielbionego Pana: „Wystarczy ci mojej łaski” (2 Kor 12,9).

Obrzęd święceń miał miejsce tuż po homilii. Wtedy to biskup nominat złożył obietnicę zachowania wiary i wykonywania swych obowiązków. Następnie została odśpiewana Litania do Wszystkich Świętych, podczas której biskup upadł na twarz, co jest wyrazem głębokiej pokory i całkowitego powierzenia siebie Bogu. Nieco później główny konsekratego, a po nim wszyscy obecni hierarchowie Kościoła nałożyli na jego głowę ręce. Ordynariusz Grodzieński odmówił modlitwę poświęcenia, po której przeznaczony staje się biskupem.

SYMBOLIKA HERBU Biskupa Józefa Staniewskiego

Herb Księdza biskupa Józefa Staniewskiego składa się z tarczy herbowej umieszczonej na krzyżu, ponad którymi znajduje się zielony kapelusz ze sznurem zakończonym z każdej strony 6 chwastami w trzech rzędach, co wskazuje na godność biskupią. Kapelusz pontyfikalny, zwany także prałackim lub herbowym (najbardziej charakterystyczna oznaka godności w her-

bach duchownych), wywodzi się z okrągłego, czarnego kapelusza z dość szerokim rondem i sznurem zawiązanym pod brodą, używanego kiedyś powszechnie przez duchownych w czasie podróży i pielgrzymek. Herb dopełnia dewiza biskupiego posługiwania EVANGELII GAUDIUM (RADOŚĆ EWANGELII), która jest równocześnie kluczem do interpretacji samego godła herbo-

Prastarym zwyczajem Kościoła jest praktyka używania przez duchownych herbu właściwego dla stopnia piastowanej godności czy też pełnionej funkcji kościelnej. Herb wraz z dewizą tworzy tarcza z godłem herbowym oraz otaczające ją elementy wskazujące na piastowaną godność.

wego oraz zawartych w nim swoistych priorytetów pasterskiej posługi Księdza biskupa.

Godło herbowe jest podzielone na trzy pola w kształcie odwróconej litery „Y”.

W prawym (w układzie heraldycznym) górnym, złotym polu, które symbolizuje chrześcijańskie cnoty (wiarę, sprawiedliwość, miłość, a także bogactwo i władzę, znajduje się symbol przebitego serca w cieniowym wieńcu, z którego wychodzą płomień ognia oraz promienie. Jest to symbol naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa, Który jest największym bogactwem i Najwyższym Królem, Którego serce, przebite na krzyżu, jest źródłem wszelkich łask i cnot w życiu człowieka. Płomień ognia oznacza życie – zawsze żyjącego Jezusa Chrystusa, a płomienie – nieustanny dar miłości, którym

On chce obdarzać. Ten symbol jest także nawiązaniem do rodzinnej parafii Księdza Biskupa Józefa (w Zaniewiczach), a więc do każdej rodziny, które są wielkim bogactwem w Kościele, a które też powinny swoją siłę i moc czerpać z Serca Zbawiciela.

W lewym (w układzie heraldycznym) górnym, niebieskim polu, które symbolizuje czystość, wierność, błękit nieba, a także jest kolorem maryjnym, znajduje się wizerunek Najświętszej Maryi Panny, czczony w obrazie Matki Bożej Ostrobramskiej – Matki Miłosierdzia, Która jako Przybytek Ducha Świętego poprzedza nas na drogach wiary, jako Oblubienica Ducha Świętego, modląc się we Wspólnocie Apostołów i uczniów Chrystusa, wprowadza całą Kościół w tajemnicę Darów Ducha Świętego, jako

wychowawczynie pokoleń otaczała swoim płaszczem opieki pokolenia naszych przodków jako Patronka Archidiecezji Wileńskiej i nadal opiekuje się swoimi dziećmi Diecezji Grodzieńskiej, która w 1991 r. została częściowo utworzona z Archidiecezji Wileńskiej.

W dolnym, zielonym polu, które symbolizuje nadzieję, wolność, radość i obfitość, jest umieszczony symbol miasta Grodna – jeleń św. Huberta z krzyżem złożym między rogami. Każda postać ma swoje określone miejsce, czas i okoliczności, dlatego wszystko, co się czyni przez obecne pokolenie chrześcijan, powinno być wykonywane w nadziei i ufności w Bożą Opatrzność oraz radości, która płynie z wykonywania posługi głoszenia Ewangelii Chrystusowej.

RADOŚĆ CAŁEJ DIECEZJI

Nowo wyświęconemu biskupowi namaszczone czoło, jakby podkreślając, że nowo wybrany jest głową Kościoła i bierze udział w świętości Chrystusa. Nowy hierarcha Kościoła otrzymał Ewangelię, co też symbolizuje główne zadanie biskupa – głoszenie Dobrej Nowiny, oraz odznaki biskupie: pierścień, będący znakiem wierności biskupa oraz tego, że ma bronić Oblubienicy Bożej – Kościoła; mitrę, ma ona przypominać wiernym o blasku świętości, a także o niewiedzącym wianku chwały, który przygotował Jezus Chrystus dla każdego wiernego; pastorał (ofiarowany biskupowi przez wykładowców, wychowawców i uczniów Wyższego Seminarium Duchownego w Grodnie) – symbolizujący władzę pasterską, oraz przypominający, że nie jest właścicielem owczarni, a jej przewodnikiem drogą Zbawienia. Po otrzymaniu odznak biskup Józef otrzymał od każdego z obecnych biskupów pocałunek pokoju, jako znak jedności wszystkich biskupów Kościoła katolickiego oraz przyjęcia go do Kolegium Biskupów.

Ks. Bp Aleksander Kaszkiewicz zaprosił nowo wyświęconego biskupa Józefa zająć miejsce wśród pozostałych koncelebrantów.

Wspólnie ze swoim biskupem oraz ludem wiernym Diecezji Grodzieńskiej biskup Józef wszedł w nowy okres swej służby ludziom Bogu i ludziom.

Na uroczystość święceń biskupa pomocniczego Diecezji Grodzieńskiej ks. Józefa Staniewskiego przybyło wielu gości: Claudio Gugerotti – Nuncjusz Apostolski w naszym kraju, wszyscy biskupi Białorusi, Gintaras Sauguszas – biskup wileński, przedstawiciele władz społecznych oraz obwodowych, korpusu dyplomatycznego RP, duchowieństwa, a także osoby konsekrowane oraz liczni wierni. W uroczystości udział wzięli przedstawiciele duchowieństwa grekokatolickiego razem z Wizytatorem Apostolskim dla Białorusi archimandrytą Sergiuszem Gajkiem. Duchowieństwo Cerkwi prawosławnej na czele z o. Aleksandrem Chombakiem przekazało gratulacje abp. grodzieńskiemu i wołkowyskiemu Arciemijowi. W imieniu wspólnoty luterńskiej gratulacje dla Kościoła katolickiego z okazji święceń nowego biskupa złożył pastor Włodzimierz Tatarnikow. Gratulacje i życzenia nowo wyświęconemu biskupowi złożyli również przedstawiciele prezbiterium Diecezji, wspólnot

Mama księdza biskupa Józefa

O. Kazimierz Żylin – proboszcz ks. bpa Józefa

Wierni zebrani w katedrze na uroczystości

zakonnych oraz wierni.

Pod koniec uroczystości nowy biskup przeszedł śródkiem świątyni, udzielając

swego pierwszego błogosławieństwa biskupiego.

1 lutego 2014 r. ks. biskup Józef Staniewski roz-

począł swą posługę jako biskup pomocniczy Diecezji Grodzieńskiej

Wg grodnensis.by

Z prasy
katolickiej

eKai.pl

Duchowni na Zimowych
Igrzyskach Olimpijskich

Ponad stu duchownych pięciu największych religii świata będzie towarzyszyło uczestnikom Zimowych Igrzysk Olimpijskich w dniach 7-23 lutego oraz Igrzysk Paraolimpijskich (7-16 lutego) w Soczi. Duszpasterze będą służyli pomocą zarówno psychologiczną, jak i duchową sportowcom, a także będą do dyspozycji gości Igrzysk.

Na potrzeby wierzących zbudowano trzy ośrodki. Będą mogli się tam modlić prawosławni, muzułmanie, żydzi i buddyści. Członkowie pozostałych wyznań, w planach oznaczeni jako „chrześcijanie 2”, będą musieli się zadowolić znacznie mniejszymi pomieszczeniami.

Najokazalej prezentuje się nowa świątynia olimpijska – prawosławna cerkiew, oddana do użytku 7 stycznia i położona na skraju Parku Olimpijskiego. Pomocą duszpasterską dla katolików służyć będzie parafia w Soczi, istniejąca od 1997 roku. Natomiast wspólnota żydowska wysłała na Olimpiadę dwunastu rabinów z całego świata.

Nasz Dziennik

Nigeria atakowana
za normalność

Rządy i zachodnie media na całym świecie atakują Nigerię po tym, jak uchwaliła prawo, które nie pozwala na zawieranie „małżeństw” jedнопłciowych ani na propagowanie homoseksualizmu. Rząd wspiera jedynie Kościół katolicki, Episkopat Nigerii wydał oświadczenie z gratulacjami dla rządzących.

Nowa ustawa, podpisana 7 stycznia br. przez prezydenta Goodlucka Ebele Jonatana, pozwala na nałożenie maksymalnej kary 14 lat więzienia za próbę stworzenia homoseksualnych „małżeństw” lub związków cywilnych. Prawo to czyni także przestępstwem branie udziału, pomoc, nakłanianie czy nawet bycie świadkiem takich ceremonii. Nie będą uznawane też związki jedнопłciowe zawarte w innych krajach oraz zakazuje publicznego obnoszenia się osób homoseksualnych ze swoimi uczuciami, tworzenia klubów gejowskich, adopcji dzieci przez osoby homoseksualne oraz ogranicza działalność międzynarodowego lobby gejowskiego agitujującego na rzecz zmian w tym prawie.

– Jesteśmy wdzięczni za tę odważną i mądrą decyzję i będziemy modlić się, aby Bóg nadal błogosławił, prowadził i chronił Ciebie i Twoją administrację wobec spisku rozwiniętego świata.

DIECEZJA

Bp Józef Staniewski odwiedził rodzinną parafię

2 lutego, gdy Kościół obchodził święto Ofiarowania Pańskiego, nowy biskup pomocniczy Diecezji Grodzieńskiej Józef Staniewski, który dzień przedtem otrzymał święcenia biskupie, odwiedził swą rodzinną parafię Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Józafata w Zaniewiczach.

Nieduża świątynia była wypełniona przez wiernych - ziomekmi nowego hierarchi. W Eucharystii wzięli udział bliscy i krewni biskupa Staniewskiego: matka, dwie siostry oraz brat z dziećmi. Ojciec księdza biskupa, Romuald Staniewski, odszedł do wieczności dwa lata temu.

W homilii biskup pomocniczy zaznaczył, że tego dnia przybywa do swych ziomek, by „podziękować za dar wiary, życia i powołania”. - Przychodzę do tej świątyni, gdzie zostałem ochrzczony, gdzie rozpoczęło się me życie duchowe, gdzie leży początek mego życia wiecznego, by wspólnie z wami – tymi, z kim na przeciągu lat kroczyłem za głosem Pana, widząc przykład waszego życia, dziękować Bogu za wszystko, czym mnie obdarzył – dodał hierarcha.

Mówiąc o obchodzonego tego dnia święcie, nowy biskup zaznaczył: - Bóg dotknął nas w sakramencie Chrztu, by przekazać nam życie Boże, byśmy mogli być podobni do Niego, by zajaśniało w nas nowe życie. Takie życie, które cenili nasi rodzice, czuwając nad nami.

Hierarcha dodał też, że tego dnia, gdy po raz pierwszy odwiedza swą rodzinną parafię już jako biskup, dziękuje Panu właśnie za to dotknięcie, dziękuje swym rodzicom i wszystkim obecnym „za mocne trwanie w wierze”. - Nie bójmy się również dzisiaj w naszym społeczeństwie, wśród naszego narodu być tym światłem, które oświeca i prowadzi – zachęcał swych ziomek bp Staniewski.

Ks. Mikołaj Cichanowicz - proboszcz parafii - podkreślił, że dla wszystkich parafian jest dużą łaską to, iż właśnie stąd pochodzi nowy biskup. Wierni z kolei zaznaczali, że są dumni z tego faktu, że nowy hierarcha „pochodzi z ludu i dla ludzi jest przeznaczony”, obiecali też biskupowi Józefowi pamięć modlitewną.

Po Mszy św. biskup modlił się przy grobie swego ojca.

Osoby konsekrowane spotkały się w Grodnie

Spotkanie się odbyło z okazji Dnia Życia Konsekrowanego, obchodzonego dn. 2 lutego. Na wspólną modlitwę w kościele św. Franciszka Ksawerego, której

przewodniczył Ordynariusz Grodzieński, przybyli też wierni, by wesprzeć tych, którzy wskazują im drogę do Pana.

Osoby konsekrowane z różnych wspólnot codziennie żyją zgodnie z należytymi regułami, każda wspólnota ma swego założyciela i swój statut, lecz wszystkich łączy jeden cel - dążenie do świętości w życiu zgodnie z ewangelicznymi zasadami posłuszeństwa, czystości i ubóstwa.

Spotkanie się rozpoczęło konferencją wygłoszoną przez o. Waldemara Słotę CSsR na temat życia zakonnego. - Jesteśmy powołani przypomnieć światu, że faktycznym wymiarem życia jest wieczność – powiedział kapłan. Współczesny człowiek często zapomina o tym. Musimy być początkiem oświecenia, czerpiąc natchnienie w Ewangelii, modlitwie, tak jak to czynili nasi założyciele.

Następnie osoby konsekrowane modliły się przed Najświętszym Sakramentem. Centralnym i najistotniejszym momentem spotkania była Msza św. Biskup Aleksander Kaszkiewicz podkreślił, iż życie konsekrowane jest ogromnym darem zarówno dla Kościoła, jak i całego świata. Zakonnicy zaś, dzięki swoim modlitwom, sprzyjają pokojowi w świecie oraz we współczesnych rodzinach.

Biskup Aleksander zachęcił osoby konsekrowane nie żałować czasu na modlitwę: - Modlitwa to spory wysiłek, bardzo potrzebny. Dzięki modlitwie Kościół, który jest na całym świecie prześladowany, jednak się rozwija, jednak głosi Ewangelię.

Ordynariusz Grodzieński również zachęcał uczestników spotkania, by przekazywali słowo Boże z radością, z miłością do Boga i bliźniego.

Sportowe zwycięstwa katolickiej młodzieży

Katolickie Stowarzyszenie Sportowe Rzeczypospolitej Polskiej w dn. 3 – 8 lutego zorganizowało kolejny, XXIII Międzynarodowy Turniej Halowy w Piłce Nożnej dla dzieci i młodzieży z Polski, Litwy, Białorusi i Ukrainy. W turnieju, który odbył się w AWF w Warszawie, udział wzięła drużyna z parafii NMP Ostrobramskiej Matki Miłosierdzia z Grodna.

Celem Turnieju jest wychowywanie dzieci przez kulturę fizyczną

i sport, integracja z parafią, którą reprezentują i zachęta do brania odpowiedzialności za nią.

W tym roku dzieci i młodzież parafii grodzieńskiej razem ze swym duszpasterzem ks. Arturem Małafiejem oraz trenerem Aleksandrem Gusarem reprezentowały swą parafię w dwu kategoriach wiekowych (roczniki 1997 oraz 1998). W kategorii 1997 r. grodnianie zajęli 6. miejsce z 12 drużyn, zaś w kategorii 1998 r. - 1. z dziesięciu.

Andrzej Snigira z grodzieńskiej parafii otrzymał nagrodę „Fair play”. Najlepszym bramkarzem turnieju uznano również grodnianina Aleksiego Biegowa.

„Nieba + Ziemia = Zbawienie”

Podczas przedstawienia, przygotowanego przez Teatr im. Jana Pawła II z grodzieńskiej parafii Najświętszego Odkupiciela, każdy chętny mógł zobaczyć, jak Jezus Chrystus narodził się w Grodnie.

Przedstawienie przypominało w swej formie lekcję szkolną, podczas której widzowie mieli wyobrazić Boże Narodzenie dzisiaj i odpowiedzieć na pytanie: „Czy znalazłby Jezus sobie miejsce we współczesnym mieście wśród ludzi, zajętych sprawami codzienności”.

Spektakl odzwierciedlał obecne podejście ludzi do własnego szczęścia i życia otaczających. Każdy z widzów mógł się utożsamić z postacią bądź to uczennicy „robota”, która zawsze gdzieś się śpieszy, bądź lekarza pogotowia ratunkowego, którego pochłonęło robienie kariery, czy też młodej pary, która z powodu bogactwa całkiem się nie troszczy o szczęście prawdziwe, czy piosenkarki, marzącej o ogromnej ilości wielbicieli, albo dziewczyny, którą obchodzi jedynie jej wygląd zewnętrzny, lub babci pozostawionej w samotności spędzać Święta.

Wszyscy ci ludzie, poszukując własnego miejsca pod Słońcem, zapomnieli o prawdziwym szczęściu, zamykając drzwi swych serc przed Bożą miłością.

Jezus przychodzi, by obdarzyć nas prawdziwym szczęściem, wyrwać z kłopotów, właściwie ukierunkować nasze talenty i możliwości, przemienić życie w niespotykany sposób.

Po obejrzeniu owego przedstawienia wszyscy widzowie otrzymali zadanie do wykonania – zauważyć Jezusa Chrystusa w swym codziennym życiu oraz w ludziach, których spotykamy podczas swej wędrówki życiowej.

Uzdrowienie: egzorcyzm czy psychoterapia?

Zastanowić się nad tą kwestią zaprasza Kolegium Katechetyczne im. Z. Łazińskiego w Baranowiczach, które dn. 22 lutego organizuje spotkanie naukowo-praktyczne.

Prowadzący spotkanie to fachowcy w dziedzinie egzorcyzmów, psychiatrii oraz osoby duchowne i świeckie zarówno z Białorusi jak i zagranicą, zajmujące się kwestią uzdrowień nadnaturalnych, „dziedzictwem grzechu”, rozpoznawania charyzmatu, działań diabelskich oraz manipulacji psychologicznych.

Rozpoczęcie spotkania o godz. 9.00, zakończenie o 19.00. Uczestnicy będą mieli zapewnione wyżywienie i nocleg (jeśli zaistnieje taka potrzeba).

W celu lepszej organizacji dykcja kolegium zwraca się do uczestników z prośbą o rejestrację.

Namiary organizatorów:

ul. T. Szewczenki 6
225411, m. Baranowicze

tel.: +375 (0163) 57-93-14,
+37529-513-57-92 (MTC), faks:
+375 (0163) 57-93-07.

e-mail: callegge@gmail.com

WYNIKI SONDY

Które z wymienionych zwyczajów przestrzega Pan/-i w rodzinie?

Oplatek na Boże Narodzenie	37.8%
Święcone na Wielkanoc	11.5%
Popielec	4.5%
Święcenie gromnicy	7.7%
Święcenie palm	9%
Święcenie ziół	4.5%
Wspólne śpiewanie kołęd	1.9%
Wspólna modlitwa	17.3%
W ogóle nie przestrzegam takich zwyczajów	5.8%

W kolejnej sondzie zaproponowaliśmy naszym Czytelnikom odpowiedź na pytanie, związane z tradycją. Tradycje dotyczyły życia rodzinnego i mają charakter religijny. Na Białorusi większość takich tradycji jest przekazywana z pokolenia na pokolenie. Najwięcej tradycji rodzinnych związanych z religią przekazuje się na święta Bożego Narodzenia. Wysoka jest punktacja pozycji związanej ze wspólną rodzinną modlitwą. Kolejne wyniki komentuje ks. Paweł Sołobuda, redaktor naczelny.

W modlitwie wspominamy zmarłych duszpasterzy:

10 lutego 1948 r. – ks. Roman Panocha, wik. Raduń;
10 lutego 2003 r. – ks. Prał. Lucjan Wojciechowski, Radom – prof. WSD w Grodnie;
13 lutego 1959 r. – ks. Paweł Sienkiewicz, wik. gen., prob. Gudohaje;
15 lutego 1972 r. – ks. Michał Szalkiewicz, prob. Trokiele;
21 lutego 1979 r. – ks. Stanisław Kozłowski, prob. Boruny.

Podczas przygotowania wiadomości wykorzystano strony internetowe: grodnensis.by, catholic.by

BIAŁORUŚ

Katolicy zgadzają się na pobranie ich narządów wewnętrznych

Z inicjatywy parafian i przy wsparciu proboszcza homelskiej parafii Narodzenia Matki Bożej, a też z błogosławieństwem biskupa pomocniczego Diecezji Pińskiej Kazimierza Wielikosiela w kościele homelskim wierni podpisują dobrowolne oświadczenie na pobranie po śmierci ich organów w celach transplantologii.

- Przekazywanie swoich narządów medycynie jest też kwestią miłości od bliźniego – zaznaczył w związku z tym proboszcz parafii ks. Sławomir Laskowski.

- Kościół katolicki zachęca wiernych do udzielania zgody na pobranie ich narządów wewnętrznych po śmierci przez szpitale w celu transplantologii. W ten sposób człowiek daje życie innym. Na to potrzeba zgody każdego człowieka. Prawo Boże w odróżnieniu od prawa państwowego przypomina, że można wykorzystać narządy tylko tego człowieka, który uprzednio się na to zgodził. Deklarujemy tę zgodę dla czystości własnego sumienia – dodał wikary ks. Dominik Szymański.

KOMENTARZ EKSPERTA

KS. PAWEŁ SOŁOBUDA

Wyniki, dotyczące tradycji rodzinnych, wcale nie dziwią. Święta Bożego Narodzenia pozostają najbardziej rodzinne. Bardzo cieszy fakt, że tradycje związane z Bożym Narodzeniem zostaną przekazane dalej. Natomiast warto zwrócić uwagę, że inne tradycje, związane ze świętem liturgicznym albo z takimi czynnościami jak poświęcenie palm, albo świec gromniczych, są mało znane. Chociaż w Palmową Niedzielę jest nas w kościołach sporo. Jedynie rodzina mocna Bogiem jest szczęśliwa. Warto zabiegać o duchowy rozwój naszych rodzin, a z tym też jest związane przekazanie tradycji religijnych. Wspólna modlitwa w rodzinie jednoczy wszystkich jej członków. Odwiedzając po koledzie takie rodziny, niejednego duszpasterza cieszy się z tego, że wartości religijne są w nich na pierwszym miejscu. Warto więcej poświęcać czasu na modlitwę za nasze rodziny, aby były święte.

Mistrzostwa Europy już zanieślugo!

Pod koniec lutego na Białorusi odbędą się VIII Mistrzostwa Europy w Halowej Piłce Nożnej wśród Kapłanów. Do stolicy turnieju - Lidy przybędzie ok. 200 księży z Polski, Ukrainy, Chorwacji, Austrii, Portugalii, Słowacji oraz innych krajów – ogółem 13 drużyn. Turniej będzie trwał 4 dni, połowa czasu zostanie poświęcona na modlitwę i program kulturalny.

Od kilku miesięcy trwają przygotowania do tego ciekawego oraz niecodziennego wydarzenia. Organizatorzy dokładają wielu starań, by turniej odbył się na najwyższym poziomie. Jak wiadomo, rok 2014 został na Białorusi ogłoszony Rokiem Gościnności, dlatego ze strony organizatorów oraz władzy państwowej robi się wszystko, by tę ideę urzeczywistnić: stworzyć właściwe warunki do tego, by księża piłkarze mogli zagrać w piłkę na profesjonalnym poziomie, a także poznać nasz kraj i ludzi. Przede wszystkim Ministerstwo Sportu i Turystyki odpowiada za wiele spraw, chociażby takich jak pokrycie dla gry na drugą halę, organizacją sędziostwa itd. Bardzo wiele pomagają nam władze miasta Lidy, angażujące się w naszą wspólną sprawę. Mer Lidy, pan Ostrowski, jest bardzo otwartym i dobrym człowiekiem, robi wszystko, aby uczestnicy Mistrzostw, a to przedstawiciele 13 państw, poculi się u nas jak w domu i zobaczyli otwartość i dobroć mieszkańców kraju.

- Myślę, że nie tylko lidzianie, ale też inni amatorzy sportu przyjdą, by pokibicować naszej drużynie i popatrzeć na przedsięwzięcie takiego rodzaju – zaznacza ks. Paweł Sołobuda, kapitan drużyny Białorusi, a także główny organizator mistrzostw. – Mimo to, że w piłkę będą grali kapłani, za-

pał sportowy pozostaje. Nie chcielibyśmy zagrać gorzej niż zagraлиśmy w Słowenii, gdzie żeśmy zajęli 8. miejsce. We własnych ścianach chcę się posiadać o wiele lepsze rezultaty, dlatego postaramy się wystąpić godnie. Ten rok dla Białorusi jest bardzo bogaty w sportowe wydarzenia. Udział naszych sportowców na Olimpiadzie w Soczi, a później Mistrzostwa Świata w Hokeju w Mińsku, na dodatek nasze Mistrzostwa. Chociaż w wyżej wspomnianych zawodach udział biorą zawodowi sportowcy, a my jesteśmy amatorami, ale mam nadzieję, że wystąpimy nie gorzej niż nasi w Soczi czy hokeiści w Mińsku.

Ks. Paweł zaznacza, że Mistrzostwa odbędą się pod patronatem Konferencji Katolickich biskupów na Białorusi, dlatego każdy z biskupów w miarę możliwości znajdzie w miarę swoich możliwości czas, aby nas odwiedzić, pokibicować i pomodlić się wspólnie.

Ciekawym i interesującym będzie program kulturalny z okazji Mistrzostw. Planowane jest zwiedzanie Nieświeża, gdzie zostanie odprawiona Msza św. i zwiedzanie pałacu Radziwiłłów, zamek w Mirze, a także będzie możliwość poznania kultury i tradycji naszego kraju.

Dlaczego właśnie Lida?

W Lidzie dwa lata temu organizowano takiego typu przedsięwzięcie – I Turniej Halowej Piłki Nożnej wśród księży katolickich.

Ks. Jan Sareło, ks. Włodzimierz Hulaj, ks. Artur Małafiej, Lida-2012

Miasto zostało ponownie wybrane na stolicę - tyle że na poziomie europejskim. Chodzi o to, że Lida ma dobre warunki dla przeprowadzenia turnieju, dlatego Federacja Halowej Piłki Nożnej razem z Metropolią Mińsko-Mohylewskim Tadeuszem Kondrusiewiczem podjęli decyzję o przeprowadzeniu mistrzostw w danym mieście. W Lidzie mamy przepiękną nowoczesną, wygodną placówkę „Olimpia”, odpowiednia dla przeprowadzenia turnieju piłki halowej, druga zaś placówka sportowa mieści się w Pałacu Lodowym. Organizatorzy chcą podziękować Ministerstwu Sportu i Turystyki Białorusi, które wzięło wszystkie te sprawy na swe barki, i dostarczy do Lidy specjalne pokrycie. Po raz pierwszy dwie sportowe areny znaj-

dują się blisko siebie i będą przygotowane na wysokim poziomie.

Według ks. Pawła Sołobudy, należyte przeprowadzenie mistrzostw nie obędzie się bez wolontariuszy. Organizatorzy mają nadzieję, że w Lidzie znajdzie się wielu młodych ludzi, którzy zechcą pomóc. Poszukiwaniem i angażowaniem wolontariuszy zajmuje się ks. Włodzimierz Hulaj, organizatorzy liczą też na pomoc innych duszpasterzy Lidy.

Z kolei Iwan Dubatouka, odpowiedzialny za sport, turystykę i edukację, podkreśla, że w przeddzień Mistrzostw planowane jest przeprowadzenie akcji reklamowych: w całym mieście zostaną rozklejone afisze i ulotki informacyjne z rozkładem meczów, informacją o sponsorach i wszystkich imprezach pod-

czas turnieju. Informacja z Mistrzostw będzie zamieszczana na stronach internetowych Lidy, dla przedstawicieli mediów zostanie zwołana konferencja prasowa.

- Po raz pierwszy organizujemy przedsięwzięcie takiego typu – mówi Iwan Dubatouka, idea takich zawodów bardzo się podoba, gdyż propaguje się zdrowy i aktywny tryb życia, co powinno zachęcić też młodzież. W kraju powinno być jak najwięcej takich przedsięwzięć.

Organizatorzy Mistrzostw są przekonani. Myślę, że wielu z kibiców będzie zadowolonych wysokim poziomem gry kapłanów w piłkę halową. To będzie święto nie tylko piłki, ale też wiary na naszej ziemi. Zapraszamy!

Według grodnensis.by

Lepiej pytać... niż błędzić

Ks. Jan Romanowski

Sakrament Namaszczenia chorych czy ostateczne namaszczenie?

Odwiedzając ludzi starszych i chorych z posługą sakramentalną, nieraz spotykałem się z sytuacją, gdy na propozycję udzielenia tego sakramentu niektórzy z nich, albo ich bliscy mówili, że na razie nie trzeba. Zdarzyła się też taka sytuacja, gdy pewna starsza, chora osoba parę lat nie przystępowała do Spowiedzi i Komunii św. z powodu stanu zdrowia, jej rodzina tłumaczyła to obawą, że po wizycie kapłana, po przyjęciu namaszczenia ona szybko umrze.

Podstawową przyczyną takiego myślenia, moim zdaniem, jest to, że wielu katolików tak naprawdę nie rozumie sensu i znaczenia sakramentu Namaszczenia chorych, uważając, iż jest on przeznaczony wyłącznie dla umierających. Natomiast należy pamiętać, że głównym motywem i celem sakramentu jest umocnienie chorej osoby w przeżywaniu jej choroby i cierpienia, a także możliwość otrzymania łask i darów potrzebnych do tego. Nie tylko wtedy, gdy wszyscy wiedzą, że dni tej osoby „już są policzone”. Na ten temat wyraźnie i konkretnie mówi nam Katechizm Kościoła Katolickiego: Namaszczenie chorych «nie jest sakramentem przeznaczonym tylko dla tych, którzy znajdują się w ostatecznym niebezpieczeństwie utraty życia. Odpowiednia, zatem pora na przyjęcie tego sakramentu, jest już wówczas, gdy wiernym zaczyna grozić niebezpieczeństwo śmierci z powodu choroby lub starości» (KKK 1517).

Praktyka umocnienia chorych modlitwą i namaszczeniem olejem jest potwierdzona także w Biblii, w Liście św. Jakuba, gdzie czytamy: „Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśli popęłił grzechy, będą mu odpuszczone” (Jk 5, 14-15).

Zaniechanie tego sakramentu może świadczyć tylko o jednym, że człowiek, albo nie wie, co ten sakrament daje w rzeczywistości, albo po prostu nie wierzy w jego moc i siłę, która ma szczególnie wpływ na osobę przyjmującą. Nie ograniczajmy siebie lub innych w przyjęciu łaski Bożej, mającej na celu umocnić w chorobie i cierpieniu poprzez sakrament Namaszczenia chorych.

Grupa A – Polska, Portugalia, Austria (Lida-1, Pałac Lodowy)

Grupa B – Bośnia, Rumunia, Słowenia (Lida-1, Pałac Lodowy)

Grupa C – Słowacja, Węgry, Ukraina, Kazachstan (Lida-2, zespół sportowy „Olimpia”)

Grupa D – Chorwacja, Białoruś, Czarnogóra (Lida-2, zespół sportowy „Olimpia”)

Plan VIII Mistrzostw w Halowej Piłce Nożnej wśród Kapłanów na Białorusi (Lida 24–28 lutego 2014 r.)

24 LUTY (PONIEDZIAŁEK)

Przed godz. 18. 00 – przybycie i zameldowanie uczestników w hotelu „Lida” (adres: Białoruś, m. Lida ul. Grunwaldzka 1)

18.30 – Msza św. (kościół Podwyższenia Krzyża Świętego)

25 LUTY (WTOREK)

9.00–10.00 – Msza św. (kościół Podwyższenia Krzyża Świętego)

10.45–11.45 – konferencja prasowa (budynek Lidzkiego Komitetu Wykonawczego, ul. Sowiecka 8)

12.00–12.30 – ceremonia otwarcia (zespół sportowy „Olimpia”)

13.00–19.00 – rozgrywki grupowe: grupy A i B w Pałacu Lodowym („Lida-1”), grupy C i D w zespole sportowym „Olimpia” („Lida-2”)

26 LUTY (ŚRODA)

9.00 – wyjazd do Nieświeża i Mira

Msza św. w Nieświeżu

20.00 – program kulturalny na Zamku w Lidzie

27 LUTY (CZWARTEK)

9.00 – Msza św.

10.00–12.00 – poznanie kultury Białorusi

13.00 – rozgrywki finałowe Mistrzostw (zespół sportowy „Olimpia”)

18.00 – finał

18.45 – ceremonia zamknięcia mistrzostw (zespół sportowy „Olimpia”)

28 LUTY (PIĄTEK)

9.00 – Msza św.

Chwila mądrości

„Gdzie bowiem zazdrość
i żądza sporu, tam też bezład i wszelki występki”.

(Jk 3, 16)

ZAZDROŚĆ I ZŁOŚĆ CZY CIERPLIWOŚĆ I DOBROĆ?

Postanowiła kotka Mruczka psa Rekisa wypędzić z jego budki. Po co jej to? Mieszka w dużym domu z gospodarzem, a Rekisio w malutkiej budce. Rzecz była jednak w tym, że dom nie był jej, a budka należała do Rekisa!

I zaczęła gospodarzom podszeptować, że Rekisio jest już bardzo stary i to jeszcze hultajem się coraz większym staje, a do tego dobry nad miarę, z tego

powodu każdy nieznajomy może bez bojaźni wchodzić na podwórko!

Skończyło się na tym, że zabrano Rekisa z budki, a na łańcuchu posadzono Mruczkę. Mądry był gospodarz. Zrozumiał, że ta zła kotka będzie lepiej niż pies domu strzec. A dobremu i cierpliwemu Reksioowi pozwolono mieszkać w sieni domu!

Ojciec Antka usłyszał, jak jego syn opowiada przyjaciółom, że Michał, nowy chłopczyk w grupie, oszukiwał podczas gry w berka. Ojciec jednak, który widział zabawę, wiedział, że Michał zachowywał się sumiennie. Tego samego wieczora rozmawiał o tym z synem. Jednak chłopca nie bardzo niepokoiło, że skłamał.

- Dobrze, może nie oszukiwał. Cofam swe słowa – powiedział Antek z ławością.

- Naprawdę? – zdziwił się ojciec.

- A czy wiesz, że to nie jest rzeczą łatwą, cofnąć swe słowa?

Zaprowadził chłopca

do łazienki i dał mu pastę do zębów.

- Wyciśnij trochę do umywalki – poprosił syna.

Antosiowi wydało się to bardzo dziwnym, ale posłusznie wykonał prośbę ojca.

- A teraz, synu, spróbuj włożyć pastę z powrotem do opakowania.

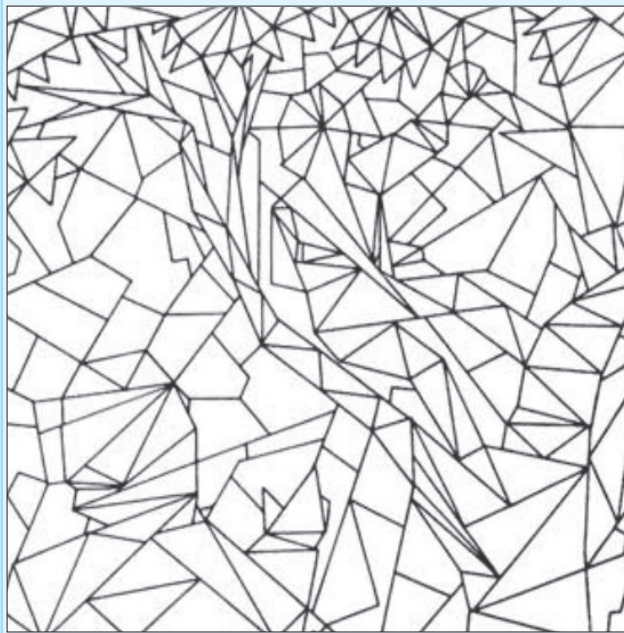
Antek spróbował to zrobić. Najpierw za pomocą

szczotki do zębów, potem igły, i nareszcie – pilnika dla paznokci swojej mamy. Ale nic mu się nie

Rozwijamy swe zdolności

Pomaluj wszystkie trójkąty i dowiesz się, jaką historię z Biblii namalował malarz.

udawało.

- Widzisz, Antku – zaczął tłumaczyć ojciec, – gdy mówiłeś nieprawdę o Michale, zupełnie sobie nie uświadamiałeś, ilu ludzi to słyszało. I tak samo, jak nie możesz cofnąć pasty do opakowania, nie możesz cofnąć i swoich słów.

Antoś spuścił głowę.

- Cóż mam teraz robić?

- zapytał.

- Możesz powiedzieć Bogu, że żałujesz za swój uczynek i poprosić przebaczenia u Michała.

- Dobrze – powiedział zamyślony. – Myślę, że naprawdę lepiej jest nie mówić tego, czego nie było.

Przygotowała
Anna Witkowska

Z głębi serca

Jego Ekscelencji Księdzu Biskupowi Józefowi Staniewskiemu z okazji otrzymania sakry biskupiej przesyłamy wiązankę najpiękniejszych życzeń. Niech posługa pasterska będzie naznaczona mocą i wszystkimi darami Ducha Świętego, Matka Boża niech zawsze trzyma za rękę i strzeże od zła, a zdrowie i cierpliwość niech nigdy nie opuszczają, żeby Ekscelencja bez przeszkód mógł iść do najważniejszego celu życia chrześcijańskiego – świętości.
Redakcja „Słowa Życia”

Jego Ekscelencji Księdzu Biskupowi Józefowi Staniewskiemu z okazji święcen biskupich przesyłamy najserdeczniejsze życzenia. Niech Jezus Chrystus, który powołał Ekscelencję na drogę kapłańską i powierzył pełnienie takiej niełatwej i odpowiedzialnej posługi, obdarza wszelkimi łaskami. Życzymy mocnego zdrowia, optymizmu, radości, darów Ducha Świętego oraz pięknego plonu na niwie Pana. Niech Matka Boża otula płaszczem swojej macierzyńskiej miłości i opieki, a św. Patron niech opiekuje się w każdej chwili życia.
Z szacunkiem parafianie ze Staniewic

Jego Ekscelencji Księdzu Biskupowi Józefowi Staniewskiemu z okazji święcen biskupich życzymy dużo zdrowia, szczęścia, pomyślności, obfitych łask Bożych, dużo sił w pełnieniu obowiązków w kierowaniu Kościołem. Niech Duch Święty napełnia Ekscelencję swoimi darami, a Matka Najświętsza zawsze czuwa nad Księdzem Biskupem.
Z modlitwą wierni par. odelskiej

Czcigodnemu Ks. Walentemu Chwiedukowi z okazji Imienin przesyłamy wiązankę najpiękniejszych życzeń. Niech Twój św. Patron codziennie Tobą się opiekuje, Matka Boża niech otacza płaszczem swojej macierzyńskiej pieczy, Bóg wszechmogący obficie darzy swoimi łaskami, a Duch Święty napełnia swoimi darami każdy dzień Twojego życia i posługę kapłańską. Szczęść Boże!
Z modlitwą pamięcią członkowie Apostolskiego Dzieła Pomocy Duszom Czystocowym z Bielicy

Szanownym Paniom: Czesławie Oleszczyk z okazji Jubileuszu 75 lat, Marii Romańczuk, Helenie Krzywickiej i Genowefie Marcinkiewicz z okazji Urodzin z całego serca życzymy mocnego zdrowia, długich lat życia, codziennego wzrastania w wierze oraz szczerej radości z każdego przeżytego momentu. Niech Bóg miłosierny obdarzy Was wszelkimi łaskami, a Matka Najświętsza przytula do swego matczynego serca i nieustannie się opiekuje Wami. Sto lat!
III Zakon św. Franciszka z par. Teolin

Szanownej S. Eucharii z okazji Imienin przesyłamy najserdeczniejsze życzenia błogosławieństwa Bożego na każdy dzień życia, obfitych darów Ducha Świętego i nieustannej pomocy Najświętszej Maryi Panny. Niech ta praca, którą codziennie Siostra wykonuje, przynosi satysfakcję i radość, a dla tych, kto się znajduje obok, niech ona stanie się widzialnym znakiem miłości i dobroci Bożej do nich. Szczęść Boże!
III Zakon św. Franciszka z par. Teolin

Czcigodnemu Ks. Proboszczowi Wiktorowi Wieliwosowi z okazji Urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia długich lat życia w dobrym zdrowiu, szczęścia, cierpliwości w pracy kapłańskiej oraz obfitych darów Ducha Świętego. Niech Ci zawsze Bóg błogosławi, a Matka Boża ma w swojej opiece. Dziękujemy Ci za dobre czułe serce, pracę i nauczanie dobroci i miłości. Niski ukłon Rodzicom za syna kapłana.
Wdzięczni parafianie kościoła św. Rocha w Grandziczach

Czcigodnemu Ks. Aleksandrowi Szemetowi z okazji nadchodzących Imienin z całego serca życzymy mocnego zdrowia, pogody ducha, codziennej radości i życzliwych ludzi obok. Niech każdy Twój dzień będzie oświetlony światłem Ducha Świętego, a praca na niwie Pana niech przynosi obfite owoce.
Z modlitwą pamięcią członkowie Apostolskiego Dzieła Pomocy Duszom Czystocowym z Adamowiczów i Augustówka

Czcigodnemu Ks. Pawłowi Koleśnikowi z okazji Urodzin przesyłamy moc najserdeczniejszych życzeń: zdrowia, radości, pogody ducha i dobrych ludzi obok. Niech Pan Jezus przytuli Księdza do swojego Najświętszego Serca i obdarzy błogosławieństwem oraz wszelkimi łaskami na długie lata. Życzymy opieki Matki Bożej i obfitych darów Ducha Świętego. Niech dobry Bóg, który powołał Księdza do kapłaństwa, wynagrodzi i wzmocni. Dziękujemy za dobre serce i modlitwę.
Wdzięczni parafianie z kościoła Matki Bożej Dobrej Rady w Niestaniszkach

Czcigodnemu Ks. Proboszczowi Witalijowi Wnorowskiemu z okazji Urodzin życzymy dobrego zdrowia, wiele łask Bożych, opieki Matki Bożej Odelskiej i św. Antoniego. Dziękujemy za dobre serce, za wszystko, co robisz dla naszego kościoła i każdego z nas, oraz za miły uśmiech na twarzy.
Z modlitwą i szacunkiem parafianie z Odelska i okolicznych wsi

Czcigodnemu Ks. Andrzejowi Zajko z okazji Urodzin przesyłamy najserdeczniejsze życzenia. Niech Pan Bóg codziennie obdarza Księdza swoimi łaskami: mocnym zdrowiem, pogodą ducha, mądrością i pomyślnością w pracy duszpasterskiej. Niech na twarzy zawsze lśni uśmiech, oczy błyszczą z radości, a serce mocno bije od tej miłości, która w nim mieszka. Niech obok zawsze będą życzliwi i dobrzy ludzie, a trud na niwie Pańskiej niech przynosi obfite owoce.
Rodzina Szydłowskich

Czcigodnemu Ks. Pawłowi Koleśnikowi w dniu Urodzin przesyłamy serdeczne życzenia: zdrowia, szczęścia, pomyślności w pracy duszpasterskiej, opieki Matki Bożej i ludzkiej życzliwości. Niech Twoje życie będzie szczęśliwe i błogosławione, a Pan Bóg nieustannie obdarza Cię swoimi łaskami.
Rodzina Kogarków razem z dziećmi, z Nowosiółek

Czcigodnemu O. Bernardowi z okazji 50-lecia przesyłamy serdeczne życzenia. Niech każda chwila życia będzie oświecona światłem Chrystusa, a Matka Boża, której niezmienne ufasz, niech zawsze Cię otula matczyną

łaską i pomaga wykonywać wolę Ojca Niebieskiego!
Grupy ruchu „Matki w modlitwie” z Brześcia

Czcigodnemu Ks. Olegowi Pietraszcze z całego serca dziękujemy za wspaniałą przykłąd wiary i mądrości, za dobre i czułe serce oraz za miłość do bliźniego. Niech Pan Bóg i Najświętsza Maryja Panna obdarzą Księdza swoimi łaskami i zdrowiem. Szczęść Boże!
Dzieci i żona Jerzego Maciejewicza z Lacka

Czcigodnemu Ks. Proboszczowi Wiktorowi Wieliwosowi z okazji Urodzin składamy wiązankę najserdeczniejszych życzeń: zdrowia na długie lata, optymizmu, spokoju w sercu oraz cierpliwości na drodze kapłańskiej. Niech Duch Święty hojnie obdarzy Cię swoimi darami, żeby Twoja nauka i pomoc mogły ratować i radować dusze ludzkie, żeby światło Twojej wiary rozpowszechniało się na wszystkich, kto się spotyka na Twojej drodze życiowej, i przeprowadzało do nawrócenia tych, kto jeszcze nie poznał Chrystusa, a Matka Najświętsza niech otacza Cię swoją opieką. Z całego serca dziękujemy za pracę w naszym kościele i głoszenie słowa Bożego, dobre serce i troskę o parafian i świątynię.
Z modlitwą wdzięczni parafianie z kościoła św. Kazimierza w Putryszkach

Czcigodnemu Ks. Proboszczowi Witalijowi Wnorowskiemu z okazji Urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia zdrowia, długich lat życia, spokojnych i jasnych dni

w życiu kapłańskim. Niech Duch Święty opromienia swym światłem każdy Twój dzień, a Matka Boża niech ma w swojej opiece.

Rodzina Pilutkiewiczów z Łojek

Czcigodnemu Ks. Romanowi Jałowczykowi z okazji Imienin składamy serdeczne życzenia zdrowia na długie lata, szczęścia, pomyślności, opieki Matki Najświętszej i św. Patrona. Niech Duch Święty opromienia swym światłem każdy dzień posługi kapłańskiej. Szczęść Boże!
Kółko Różańcowe ze w. Nowijanka

Czcigodnemu Ks. Lucjanowi Dąbrowskiemu SDB, z uczuciem wdzięczności za trud 50-lecia życia zakonnego w Zgromadzeniu Salezjańskim, pragniemy przekazać najlepsze życzenia na dalszą drogę posługiwania, aby było ono radosne, wytrwałe i przynosiło błogosławione owoce. Życzymy zdrowia i sił do dalszych dokonań w pracy apostołskiej.
Wspólnota Salezjańska ze Smorgoń

Czcigodnemu Panu Tadeuszowi Siemaszce z powodu śmierci kochanego Ojca przesyłamy słowa głębokiego współczucia i wyrazy serdecznego żalu.
Ks. Andrzej Kozłowski i rodzina Kozłowskich

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i łączenia życzeń

Słowo Życia

Red. naczelny ks. Paweł Sołobuda

założyciel:

Grodzieńska Diecezja Rzymskokatolicka
rok założenia 1997; cert. rej.: nr 7162

Gazeta religijno - informacyjna
Diecezji Grodzieńskiej

Wydawca: Kuria Diecezji Grodzieńskiej;

Gazeta jest wspierana przez Fundację
«Pomoc Polakom na Wschodzie»

Redakcja gazety:

Grodno 230025, ul. K. Marksa 4

Ks. Jan Romanowski, Danuta Rapięko,
Danuta Karpowicz, Helena Gulnik
tel. 152/ 756438; e-mail: slowozycia@mail.grodno.by;
http://www.slowo.grodnensis.by

Druk: ГАУПП «Гродзенская друкарня»,
Grodno 230003, ul. Poligrafistów 2;
nr zam. 880; nakład: 7.200

objętość gazety: 2 ark. druk.; jakość druku odpowiada
jakości przedstawionych matryc; cena dowolna